

"Petőfi szülőföldje közelében egy kiskunsági faluban születtem, gyermekkoromat itt töltöttem."

Kiváló sakkozó apám lényeglátását és határozottságát, anyám szorgalmát és kitartását örököltem. A tanulás mindig könnyen ment számomra, így a diákélet szabad éveire szívesen emlékezem. A Semmelweis Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán szereztem diplomát, melyet gyermekek gyógyítására szándékoztam már kamaszkorom óta hasznosítani.

Első kislányom ötödéves hallgató koromban született, az általa átélt élmények megerősítettek szándékomban. Órákig tudtuk ámulatba esve csodálni mérnök férjemmel azt a fantasztikus kis lényt, aki megjelent közöttünk. Alig hittünk a szemünknek, hogy erre mi képesek vagyunk. Nagyon büszkék és boldogok voltunk, ezért úgy gondoltuk, hogy ezt a „csodát” meg kell ismételnünk. Így született meg Linda után 4 évvel Máté, és újabb 4 évvel később Zsófi.

A terhek egyre nőttek, az idővel versenyt futottunk, hogy "minden beleférjen".

A fiam születését követően sikerrel szakvizsgáztam csecsemő- és gyermekgyógyászatból. A kórházban szerzett tapasztalataimhoz gyűltek a személyes, anyai érzések: a közösségbe járó, gyakran beteg – lázas és elesett, köhögő vagy hányással küszködő – kisgyermek felett érzett aggodalmak, a kiutak lehetőségei a nehéz helyzetekből.

A kórházi ügyeletek mellett egyre lehetetlenebbé vált a család életének megszervezése, így váltottam. Csecsemőotthonba jelentkeztem, ahol a gyermekek sorsának egyengetésén túl sok nehéz sorsú, kétségbeesett szülőnek is nyújthattam segítséget. Az elmúlt 18 év alatt több száz csecsemő és kisdéd cseperedett fel intézetünkben.

Óriási szerencsével igen tehetséges és lelkiismeretes munkatársakkal dolgozhattam együtt. Úgy érzem, sokat tanultunk kölcsönösen egymástól, jól kiegészítjük egymást. Mindenkinek megvan a külön szakterülete, s ha összetesszük amit tudunk, abból igencsak kikerekedik az "egész". Ritkán találkozunk olyan problémával, amit közösen – összedugva fejünket – megoldani nem sikerül.

Győződjön meg róla! Forduljon bizalommal hozzánk. Kérdezzen – és mi válaszolunk.

Őszintén remélem, hogy Önnek is segíthetünk.

Kívánom, hogy Önnek is sikerüljön!

Gyermekeim :

Ilyenek voltak

... és ilyenek lettek.